SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.fisn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gnx88gol r/skrytka

SKO.OS/41.9/223/2019/2866/RN

Katowice, dnia 24 kwietnia 2019r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst. jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst. jedn.: Dz. U. 2016r. poz. 23 z późn. zm.) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935),
po rozpatrzeniu odwołania Pani Eugenii Mura, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., zatytułowanym: „Odwołanie", od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Raciborzu, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Racibórz, Nr 90/2017 (sygn. akt: OS.6220.10.2017) z dnia 27 lipca 2017r., wydanej w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Zorach – Roju", zlokalizowanego na działce ewidencyjnej numer 1354/150, obręb Rój, k.m. 9, położonej przy ul. Węglowej 1 w Zorach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Piotr Magiera
Rafał Zarzycki
na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2019r.

orzekło
umorzyć postępowanie odwoławcze jako bezprzedmiotowe

Uzasadnienie

Decyzją Nr 90/2017 (sygn. akt: OS.6220.10.2017) z dnia 27 lipca 2017r., organ pierwszej instancji orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego orzeczenia.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła m. in. Pani Eugenia Mura, która w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., zatytułowanym „Odwołanie", wyraziła sprzeciw wobec planowanego przedsięwzięcia.

Organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeprowadziło postępowanie wyjaśniające na okoliczność ustalenia interesu prawnego Pani Eugenii Mura do występowania w charakterze strony w toczącym się postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismem Nr SKO/OŚ/428/448/13553/17/KK z dnia 16 marca 2018r. zwróciło się do odwołującej o wykazanie interesu prawnego do udziału w postępowaniu dotyczącym ww. decyzji organu pierwszej instancji, mając na względzie obowiązujące na ten dzień przepisy prawa to jest art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, to jest o wykazanie czy jest ona podmiotem, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, gdzie przez obszar ten rozumie się: 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie; 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska; 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Odwołująca do chwili obecnej nie udzielił odpowiedzi na ww. pismo Kolegium, które zostało jej doręczone w dniu 22 marca 2018r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje.

Kolegium wskazuje, że w zakresie podstawy procesowej niniejszego rozstrzygnięcia w dniu 1 czerwca 2017r. weszła w życie nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego, dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw. Ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1.

W przedmiotowej sprawie zatem, w postępowaniu odwoławczym toczącym się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu dotychczasowym to jest sprzed ww. nowelizacji.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 1 stycznia 2018r. na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017r. poz. 1566 z późn. zm.).

Ustawa ta, w zakresie dotyczącym przepisów zmieniających ustawę z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018r., stosownie do brzmienia art. 574 tej ustawy. Obowiązujący w tej dacie przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne przewidywał, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – to jest ustawą z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne. Wyżej zacytowany przepis przejściowy przewidywał zatem bezpośrednie stosowanie nowego prawa m. in. w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji. Zauważyć jednak należy, że przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne został znowelizowany art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2018r. poz. 710). Na mocy tej nowelizacji – art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne otrzymał brzmienie: „1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017r. poz. 1405, 1566 i 1999), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018r." Art. 1 pkt 2 lit. b ww. nowelizacji dodał również do art. 545 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 1b) Do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 428 nie stosuje się." Ustawa z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest z dniem 26 kwietnia 2018r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018r.

W świetle wyżej przywołanego przepisu przejściowego, zamieszczonego w ustawie z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, w sprawie znajdą zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, za wyjątkiem znowelizowanych tym aktem prawnym przepisów art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które obowiązują w brzmieniu nadanym ww. nowelizacją.

Mając na względzie powyższe nowelizacje ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które każdorazowo odrębnie regulowały kwestię ustalenia kręgu stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Kolegium wyjaśnia, że wzywając odwołującego do wykazania interesu prawnego zastosowało przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, to jest w szczególności przepis art. 74 ust. 3a. Jednakże na dzień wydania przedmiotowej decyzji, z uwagi na wyżej opisane zmiany prawa, przy ustaleniu kręgu stron organ drugiej instancji stosuje regulację przewidzianą art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 1 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 140 kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 1025 z późn. zm.), o czym szerzej w dalszej części niniejszej decyzji.

Kolegium wskazuje, że w pierwszej kolejności, organ odwoławczy jest obowiązany przeprowadzić badanie wstępne tego odwołania. Po przeprowadzeniu badania wstępnego odwołania i stwierdzeniu, że nie zachodzi przeszkoda tamująca możliwość jego rozpatrzenia w postaci niedopuszczalności odwołania lub uchybienia terminu do wniesienia odwołania, organ odwoławczy jest zobowiązany do przeprowadzenia postępowania odwoławczego. Dopuszczalność odwołania jest wyznaczona przesłankami przedmiotowymi i podmiotowymi. Przesłanki podmiotowe, to złożenie odwołania przez legitymowany podmiot: stronę postępowania w sprawie. Zgodnie bowiem z art. 127 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego odwołanie służy stronie. W badaniu wstępnym stwierdza się niedopuszczalność odwołania, jeżeli odwołanie złoży podmiot, który nie powołuje się na własny interes prawny, lecz na interes prawny innego podmiotu – nie posiadając po temu stosownego upoważnienia oraz w przypadku złożenia odwołania przez stronę nie mającą zdolności do czynności prawnych. Jeżeli natomiast odwołanie wnosi podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy jest obowiązany rozpoznać jego odwołanie. W pierwszej jednak kolejności obowiązkiem tego organu jest przeprowadzenie postępowania na okoliczność legitymacji odwołującego się do złożenia odwołania. To badanie odbywa się już w toku postępowania odwoławczego, a nie w ramach badania wstępnego odwołania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 3 września 2010r., sygn. akt: II SA/Gl 338/10, stwierdził, że: „W sytuacji, gdy ustalenie interesu prawnego wymaga podjęcia czynności dowodowych w postępowaniu wyjaśniającym, organ odwoławczy obowiązany jest podjąć postępowanie odwoławcze, a w razie gdy ustali, że jednostka wnosząca odwołanie nie ma interesu prawnego, zakończy postępowanie odwoławcze w formie decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego. Decyzja ta rozstrzyga tylko co do legitymacji wnoszącego odwołanie, nie ma znaczenia prawnego dla możliwości ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, w której odwołanie wniosły legitymowane podmioty (tak m. in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 marca 2009r., sygn. akt: II OSK 316/08, opublikowany w CBOSA)" (CBOSA).

Podmiotem uprawnionym do wniesienia odwołania jest podmiot, który ma interes prawny w załatwieniu sprawy. Kwestia ustalenia istnienia interesu prawnego stanowi jeden z elementów merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku bowiem ustalenia, iż odwołujący się jest stroną postępowania, organ odwoławczy rozpatruje jego odwołanie merytorycznie. Natomiast w sytuacji, gdy organ uzna, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze.

W niniejszej sprawie konieczne było przeprowadzenie czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Pani Eugenii Mura, a w konsekwencji jej legitymacji do wniesienia odwołania.

Przechodząc do badania legitymacji Pani Eugenii Mura do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przymiot stron należy ocenić wychodząc od regulacji ogólnej zamieszczonej w art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, to jest taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu – strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o

interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999r., sygn. akt: IV SA 1285/98, opublikowany w CBOSA).

Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego musi zatem wynikać przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest przepis art. 74 ust. 1 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 140 kodeksu cywilnego. Stosownie do przepisu art. 74 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b. W świetle zaś brzmienia art. 74 ust. 1 pkt 3a ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej. Art. 140 kodeksu cywilnego stanowi, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Systemowa wykładnia tych przepisów prawnych wskazuje, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają podmioty będące właścicielami nieruchomości znajdujących się w obszarze (zasięgu) oddziaływania przedsięwzięcia, z tym jednak zastrzeżeniem, że obszar ten podlega ustaleniu w postępowaniu. Organ prowadzący to postępowanie nie jest związany zakreśloną na mapie dołączonej do wniosku obszarem oddziaływania przedsięwzięcia, lecz w oparciu o ustalenia postępowania dowodowego dokonuje weryfikacji danych przedstawionych na tę okoliczność przez inwestora. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach mają i taki skutek, iż dozwalają na oddziaływanie na nieruchomości stanowiące własność innych podmiotów. Dlatego właściciele takich nieruchomości mają interes prawny w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nadto Kolegium stwierdza, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ponieważ zakres ich uprawnień jest zbliżony do prawa własności. Taki pogląd w poprzednim stanie prawnym został wypowiedziany w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 września 2005r., sygn. akt: II SA/Bd 758/04. Kolegium wskazuje również, że ww. pogląd zachował swoją aktualność w świetle obecnego stanowiska sądów administracyjnych oraz doktryny prawa, zgodnie z którym zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko obejmuje nie tylko oddziaływania przekraczające obowiązujące standardy emisyjne lub standardy jakości środowiska. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 maja 2013r., sygn. akt: II OSK 108/12, wskazał, że: „(…) Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca, konieczne jest ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Z przepisów art. 72 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 1 pkt 1 i art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że chodzi o każde oddziaływanie, a nie tylko takie, które przekracza określone normy. Normy i ich ewentualne przekroczenia mają znaczenie dla treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie dla posiadania przymiotu strony. Stroną postępowania jest więc właściciel nieruchomości położonej na terenie objętym tak rozumianym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia (…)." (Lex Nr 1328183). W podobnym tonie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 9 lipca 2013r., sygn. akt: II SA/Bd 499/13, w którym wskazał, że: „1. Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca (podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), konieczne jest prawidłowe ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. 2. Ustalając krąg postępowania organ administracji powinien mieć na uwadze to, że o przyznaniu przymiotu strony w postępowaniu decyduje już sam fakt oddziaływania inwestycji na sąsiednie nieruchomości, natomiast ocena, czy oddziaływanie to mieści się w granicach określonych przepisami szczególnymi, czy też przekracza ustalone normy, będzie miała wpływ na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzygającą o losie tej inwestycji. Innymi słowy, mieszczące się w granicach obowiązujących norm oddziaływanie inwestycji na sąsiednie nieruchomości nie może wykluczać udziału właścicieli tych nieruchomości w toczącym się w tym przedmiocie postępowaniu." (Lex Nr 1351546).

Kolegium pogląd wyżej wyrażony w całości podziela. Przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu będzie zatem posiadał inwestor oraz podmioty mające tytuł prawnorzeczowy do: nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, przy czym pod pojęciem oddziaływania należy rozumieć każde oddziaływanie, nawet mieszczące się w normach określonych przepisami prawa.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że odwołująca nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie Kolegium Nr SKO/OS/428/448/13553/17/KK z dnia 16 marca 2018r., odnośnie wykazania interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania i tym samym nie wykazała interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania. Nie wynika on również z akt sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że Pani Eugenia Mura nie posiada interesu prawnego stanowiącego podstawę legitymacji do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Nr 90/2017 (sygn. akt: OS.6220.10.2017) z dnia 27 lipca 2017r., wydanej w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju", zlokalizowanego na działce ewidencyjnej numer 1354/150, obręb Rój, k.m. 9, położonej przy ul. Węglowej 1 w Żorach, gdyż nie jest stroną w tym postępowaniu. Jak bowiem wyżej wskazano stronami w przedmiotowym postępowaniu będzie inwestor oraz podmioty mające tytuł prawnorzeczowy do: nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Pani Eugenia Mura takiego tytułu prawnorzeczowego w tym postępowaniu nie wykazała.

Nie podważając istnienia interesu faktycznego Pani Eugenii Mura, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że jej wystąpienie nie upoważnia do żądania czynności organu. Nie tworzy bowiem legitymacji procesowej Pani Eugenii Mura, nie stała się ona przez to stroną (vide: niepublikowany wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 listopada 1993r., sygn. akt: II SA 1783/93, stwierdzający, że interes faktyczny nie tworzy legitymacji procesowej). W konsekwencji nie jest więc uprawniona do złożenia odwołania w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy umarza postępowanie odwoławcze, jeżeli w rozpoznawanym stanie faktycznym i prawnym występują okoliczności uzasadniające uznanie prowadzonego postępowania za bezprzedmiotowe, co wystąpiło w niniejszej sprawie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest zgodne z linią orzeczniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999r., sygn. akt: OPS 16/98). Jeżeli bowiem odwołanie złożył podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy zobowiązany jest rozpoznać jego odwołanie. Jeżeli jednak w wyniku tego rozpoznania stwierdzi, że podmiot odwołujący się nie ma w danej sprawie indywidualnego interesu prawnego lub obowiązku – jest zobowiązany umorzyć postępowanie odwoławcze w trybie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, co nastąpiło w niniejszej sprawie. sprawie (zob.: uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999r., sygn. akt: OPS 16/98, ONSA 1999/4/119, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2006r., sygn. akt: II OSK 942/05, ONSAiWSA 2007/2/50, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2007r., sygn. akt: VII SA/Wa 1609/05, Lex Nr 307511, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lipca 2010r., sygn. akt: I OSK 1192/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 4 kwietnia 2013r., sygn. akt: II SA/Ol 127/13, Lex Nr 1310582, B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Warszawa 2006, str. 597).

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Niezależnie od powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach informuje, iż sprawa merytorycznie (na skutek wniesienia odwołań przez strony postępowania) zostanie rozstrzygnięta pod sygnaturą akt Kolegium: SKO.OŚ/428/448/13553/17/KK.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz. U. z 2018r. poz. 1302, z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz. U. z 2018r. poz. 1302, z późn. zm.).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach
Robert Nowicki

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
Piotr Magiera

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
Rafał Zarzycki

Otrzymują:
1. Pani Eugenia Mura
2. TPS Sp. z o.o.; ul. Nakło 1; 44 – 180 Kotulin
3. Śląska Kampania Przemysłowa STEF – POL sp. z o.o.; ul. Sportowa 54; 44 – 200 Rybnik
4. Stowarzyszenie Zieloni z siedzibą w Katowicach; ul. Wolności 293; 41 – 800 Zabrze, skr. 191
5. Gmina Żory; Al. Wojska Polskiego 25; 44 – 240 Żory
6. Skarb Państwa – reprezentowany przez Prezydenta Miasta Żory; Al. Wojska Polskiego 25; 44 – 240 Żory
7. Skarb Państwa – reprezentowany przez Prezydenta Miasta Rybnika; ul. Bolesława Chrobrego 2; 44 – 200 Rybnik
8. Przedsiębiorstwo GAMP sp. z o.o.; ul. Węglowa 11; 44 – 240 Żory
9. Zakład Produkcji Ciepła „Żory" sp. z o.o.; ul. Węglowa 11; 44 – 240 Żory
10. GEO – WIERT sp. z o.o.; ul. Węglowa 11; 44 – 240 Żory
11. „EKO – ŻORY" sp. z o.o.; ul. Węglowa 11; 44 – 240 Żory
12. Przedsiębiorstwo „EKO – BUD" sp. z o.o.; ul. Węglowa 5; 44 – 240 Żory
13. Ad Acta sp. z o.o.; ul. Węglowa 11; 44 – 240 Żory
14. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Rybnik; ul. Kościuszki 36; 44 – 240 Rybnik
15. Krystian Zdziebło – przedsiębiorca prowadzący działalność pod nazwą Węglobud Krystian Zdziebło
16. Magdalena Zięba
17. Justyna Zięba
18. Leszek Zięba
19. Michał Świerkot
20. Natalia Krzyżkowska
21. Kamil Wyglenda
22. Pozostałe strony postępowanie poprzez obwieszczenie x 2
23. Prezydent Miasta Racibórz; ul. Stefana Batorego 6; 47 – 400 Racibórz
24. aa